

dagen ved Lov vil vedtage, at fra 1ste April holdes Kongeriget's Finantsregnskab og Kasse særligt. Af Betænkningen vil man see, at der er flere Forslag, som omtrent gaae ud paa det Samme; men jeg kan ikke nægte, at Fleertallets Forslag synes mig at være det simpleste, bestemteste og det, som vi, uden at komme ind paa nogensomhelst Bidtlostighed, gjøre bedst i at vedtage. De andre Forslag lide noget af en Tendens, der let kunde give Anledning til Forviklinger med et andet Finantsvæsen, som vi ikke have Raadighed over. Af Betænkningen sees ogsaa, at den ærede Minister har confereret med Monarchiets Finantsminister, og at denne har anført forskellige Betænkneligheder ved Lovforslaget. Jeg skal ikke omtale alle de Forholdsregler, Monarchiets Finantsminister har anseet for stikkede til at gjøre Loven ufornoden, da de have forekommet os saa usfuldstændige, at der slet ikke kunde være Tale om at gaae ind paa dem, og det er navnlig Tilfældet med den, der omtales i Slutningen. Dette Forslag gaaer ud paa, at vi, for at komme til en retfærdigere Stilling overfor den fælles Kasse, skulle lade oversøe paa Monarchiets fælles Gjæld en Sum af 1,290,469 Rd. 36 Sk., som vi skyldte for Hartkornsegaliseringen, den skal altsaa udgaae som særlig og blive Monarchiets Statsgjæld, eller med andre Ord, vi skulle betale den, og naar det nu fremstilles som et saa overordentligt fortrinligt Forslag, at vi ubetinget maatte gaae ind derpaa, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det efter min Mening ikke er et saa glimrende Tilbud; thi for det Første er det en fast Gjæld, som ikke kan opsiges, vi behøve ikke at tage vore Penge af Kassen for at udbetale dette Beløb, vi have blot at svare Renterne. Det er derfor aabenbart, at der maa være nogen Fordeel ved at udbetale en saadan Obligationsgjæld, men, istedetfor Fordeel derved, troer jeg, at det ikke kan nægtes, at denne Omsætning har et sikkert Tab tilføje. Naar vi nemlig saaledes betalte 1,290,000 Rd., saa er det ganske rigtigt, at vi bleve frie at betale circa 52,000 Rd. i Rente; men hvor gaaer den Gjæld hen? Den bliver overtaget af Fællesstaten, af Monarchiet, og hvoraf bestaaer Monarchiet? Det

er et Firma, der bestaaer af Kongeriget for $\frac{3}{5}$, af andre Landsdele for $\frac{2}{5}$, følgerlig vedblive vi at betale Rente med $\frac{2}{5}$ af den samme Gjæld, som vi engang have frigjort os for, eller atter med andre Ord, istedetfor at vi nu betale 52,000 Rd. i Rente, komme vi isaafald til at betale 83,200 Rd. i Rente, og derimod blive vi Lodtagere for $\frac{2}{5}$ i den Rente, som kan indkomme af Monarchiets Kassebeholdning for det nævnte Beløb; men da vi nu af Erfaring vide, at det ikke beløber sig til Mere end omtrent 1 pCt., saa bliver vort Tab dog henved en 25,000 Rd. Vi sige altsaa, vi ville beholde Pengene i vor Kasse, og vi ville igjennem den Indskydelse, som vi ere istand til at udøve, og igjennem den ansvarlige Minister sørge for, at vore Penge herefter blive mere frugtbringende. Den ærede Minister siger vel, idet han foreslaaer denne Omsætning, at det vil være besværligt at skaffe 4 pCt. Rente ud ved en Omsætning, der er sikker, og som tillige giver Papirer, som ere let realisable; men jeg troer ikke, at det er saa svært. Vi have hidtil seet, at der her til visse Tider, om ikke hele Tiden af Aaret, er en overordentlig stor Mangel paa contante Midler, naar de skulle skaffes for indenlandske Buxler eller paa Valuta, som lyde paa Landets Mønt, og jeg kan ikke see, hvilken Vanstuelighed der for Finantsministeren skulde være i, her paa Stedet at discontere Papirer, som maae erkjendes for at være fuldkommen sikre, men ogsaa Landets egne Statspapirer ere det, naar man kun giver et rimeligt Beløb derfor. Derved ville vi nemlig ikke alene faae 4 pCt., men flere Gange om Aaret, efter de senere Aars Erfaring, endog derover i Rente. Dersom man indvender mig, at det er en Slags Banquiersforretning, som Finantsministeren ikke bør indlade sig paa, da han ikke kan bedømme dette Forhold, maa jeg gjøre opmærksom paa, at han indlader sig paa forskellige Forreminger af den Art, hvis Soliditet han langt mindre kan bedømme, det vil sige, han omsætter betydelige udenlandske Buxler, men der gives Buxler og Papirer her i Byen — og det veed den ærede Minister ligesaa godt og bedre end jeg — som ere fuldkommen saa sikre som noget udenlandsk Papir, som han kan tage i sin Portefeuille. Det er hidtil seet,